

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3734/2021
15.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Гордане Комненић, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Славко Николић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Спасоје Терзић, адвокат из ..., ради предаје непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 130/2020 од 06.04.2021. године, у седници одржаној 15.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 130/2020 од 06.04.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 130/2020 од 06.04.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лозници П 106/19 од 18.11.2019. године, ставом првим изреке одбачена је као недозвољена тужба, којом је тужилац тражио да се обавезе тужени да преда тужиоцу кат.парц. бр. ..., потес „...“, њиву 3. класе у површини од 0.61,97 ха из листа непокретности бр. ... КО ..., због правноснажно пресуђене ствари. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 21.000,00 динара, док је одбијен захтев тужиоца преко досуђеног, до тражених 26.100,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му накнади трошкове парничног поступка од 31.200,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 130/2020 од 06.04.2021. године, ставом првим изреке одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка на терет туженог.

Против решења донетог у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о ревизији тужиоца предвиђеној чланом 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да иста није дозвољена.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом може се изјавити само због погрешне примене материјалног права.

Материјално право примењује се при одлучивању у меритуму о главној ствари која је предмет спора. Побижаним правноснажним решењем није одлучено о главној ствари – основаности тужбеног захтева, већ је одлучено о дозвољености тужбе у погледу захтева ради предаје непокретности и иста одбачена као недозвољена због правноснажно пресуђене ствари. Одлука о томе зато није донета на основу одредби материјалног права, већ применом процесних одредби чланова 294. став 1. тачка 4. и 359. став 2. ЗПП, чија погрешна примена има значај битне повреде одредаба парничног поступка, због чега се посебна ревизија не може изјавити.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбм члана 420. ЗПП прописано је да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан (став 1), ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде (став 2).

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побижаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради предаје непокретности поднета је 04.02.2019. године, у којој је као вредност предмета спора означен износ од 80.000,00 динара.

У конкретној правној ствари се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неовчано потраживање, при чему је вредност предмета спора означена у тужби 80.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија није дозвољена, применом чланова 420. и 403. став 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић